

[Landbrugsministeren]

antallet af bedrifter vil falde fra godt 90.000 til ca. 70.000. Hvis man går ud fra, hvad der hidtil er foregået, og medregner de faktorer, der kan påvirke, synes det at være relativt sandsynligt. Jeg sagde før, at man også regner med, at slagtningsantallet stiger fra 15 millioner til henved 20 millioner, og det tror jeg også er sandsynligt, hvis vi kan få det i takt med de markedsudvidelser, der er mulige, og hvis vi ikke bliver ramt af det, vi blev ramt af for nogle år siden, nemlig mund og klovsyge og den slags, som kan kuldaste alle disse prognoser. Det er også fremregnet af jordbrugsøkonomisk institut, at antallet af svinebesætninger vil falde fra ca. 50.000 til ca. 20.000. Det er en udvikling, der er dikteret af den teknologiske udvikling, at antallet af svinebesætninger går ned. Det samme gælder kvægbesætninger; de regner også med, at antallet af kvægbesætninger vil falde fra 35.000 til 20.000.

Alt dette er fremskrivninger og prognoser, og prognosemagere kan være heldige, og de kan være uheldige; nogen kan sige, at de ved at slå plad og krone måske kommer til samme resultat. Jeg tror ikke, man skal lægge mere i det, end at det er en mulighed, man ikke kan se bort fra, at det vil gå sådan på baggrund af de erfaringer, vi har haft indtil nu.

Så er spørgsmålet, hvad vi kan påvirke med. Der har vi, som jeg sagde, skattelovene, og vi har den økonomiske politik. Hvis renten falder, vil der være mulighed for større investeringer i landbrugsbedrifterne, men det kan medføre, at priserne på landbrugsejendomme stiger. Man kan ikke se bort fra, at det kan blive konsekvensen, fordi der er sammenhæng i økonomien. Det kan også ske, at vi laver nogle skatteregler, som er uhensigtsmæssige for landbruget, det har vi set. Jeg giver hr. Ove Jensen noget ret i, at forskellige folketingsflertal ikke har været sådan særlig villige til i løbet af de sidste 10-20 år at se på, hvad landbruget havde behov for. Men jeg tror nok, at de, der har lavet de lovgivninger i sin tid, mente, at det, de gjorde, var rigtigt. Jeg kan bare nævne en inkonsekvens som f.eks. landbrugsstuehuset. Det er en struktur, som vil ændre sig, men vi er glade for det landbrugslandskab, vi har. Vi sætter pris på de stuehuse, der tjente et vældigt formål i begyndelsen af århundredet, med stor familie og med mandskab på går-

den. Disse stuehuse er dyre, de fleste er bygget omkring slutningen af forrige århundrede og i begyndelsen af dette århundrede. De er dyre at vedligeholde og dyre at bo i. Ikke desto mindre fandt et folketingsflertal ud af, at vi skulle have ligestilling. Så gjorde man dem til parcelhuse og godkendte kun begrænsede vedligeholdelsesomkostninger. Man anerkendte ikke, at det var en driftsenhed, nu var det parcelhuse. Men der er den forskel, at man ikke har bopælspligt i et parcelhus, et stuehus har man bopælspligt i. Resultatet er, at kulturværdier, som vi er tilfredse med, nu bliver nedbrudt, fordi man nu ikke kan tillade sig den luksus det i og for sig er at vedligeholde et gammelt stuehus, som er vanskeligere at vedligeholde end et parcelhus, der er bygget for tyve år siden. Det er inkonsekvenser i vores lovgivning, som kan påvirke vores strukturer i uheldig retning. Jeg vil dog ikke undlade også at sige, at landbrugseksporten trods denne strukturudvikling har været ca. 30 pct. af den samlede eksport. Til trods for at man har afgivet en masse mandskab i primærbedrifterne, og at antallet af ejendomme er gået ned, har man dog stadig væk holdt ca. 30 pct. af eksporten. Og hvis man udregner nettovalutaindtjeningen, vil man se, at det er formidable resultater, dette landbrug har opnået.

Beskæftigelsesmæssigt ved vi også hvilken virkning det har; omkring 200.000 personer er stadig væk beskæftiget i landbrugssektoren. Derfor tror jeg, folketinget skal være opmærksom på – og det tror jeg også det vil være – at landbrugserhvervet skal have sådanne vilkår, at det stadig væk kan udgøre en væsentlig del af samfundsøkonomien.

Vore styringsmekanismer er bl.a. en landbrugslov, som vi nu skal til at ændre med de foreliggende forslag til en landbrugslov, som skal forsøge at tilpasse strukturerne efter den udvikling, vi har haft, og den, vi kan forudsæ. Jeg vil her bare sige, at forslaget om, at alle ejendomme under 15 ha skal kunne forhandles frit, er en liberalisering i forhold til det nuværende, som jeg synes vi skal hilse med tilfredshed. Resten bliver et problem om vores arrondering og vores struktur, og jeg synes, der er det positive i vores lovforslag, at vi nu erkender, at arronderingen er blevet dårligere de sidste ti år, end den var tidligere. Vi har altid pralet med, at vi i Danmark havde den bedste arrondering i forhold til de